

גם לך

יש בבית

צברים

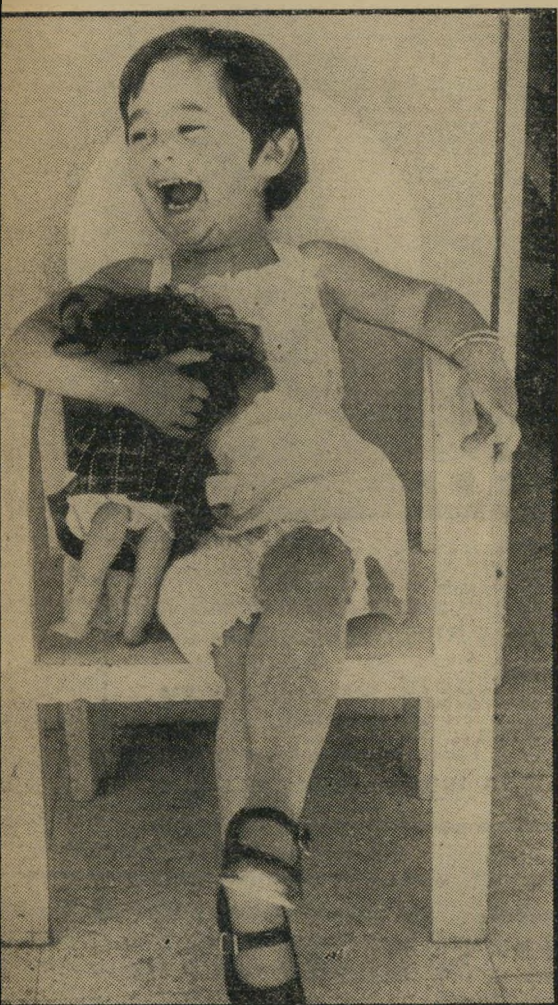
לא פחות

מקסימום

שלחי את תמונותיהם — בש-חור-לבן, לא בצבעים — בציון השם, הגיל והכתובת, אל מערכת „העולם הזה“, ת.ד. 136, תל-אביב. אנא צייני על המעטפה „הנסיך והנסיכה“.

התחרות פתוחה לכל ילד וילדה בגיל שלוש עד שש בלבד. מדי שבוע יפורסם מיבחר הצלומים. כל התמונות יוחזרו בגמר התחרות.

הנסיך והנסיכה יוכתרו בסוף המיבצע בנשף חגיגי.

שושנה הלכשטיין, בת ארבע, מרחוב פלמ"ח ב/18, ירושלים

אייל בר, בן ארבע, מרחוב יציאת אירופה 7, חיפה

הנסיך והנסיכה של ישראל

ליאור סלנסקי, בן ארבע וחצי, מרחוב מטודלה 9, רחביה, ירושלים

המיפלצות שלי

זהו, עברו חלפו להם — אוי כמה חבל — 18 ימי־חופש נהדרים. אני לא יודעת איך היה אצלכם, אבל השנה חופשת־הפסח של הילדים היתה חופש גם בשבילי. אף אחד לא היה

אז מה הפלא שאוהבים אותם כל-כך?

חולה, כל תוכניות־הטלוויזיה יצאו סוף־סוף פעם אחת לפועל, הטרנטה שלנו משכה באון כל הדרך. גם הלון וגם חזרו. ובין טיול לטיול — אפשר לחשוב מי יודע כמה, שניים בסך־הכל — ביי לינו יחד בבית, ונזכרנו גם, בעצם, שי אנחנו משפחה אוהבת, לא רק מחנות־יריבים הניצבים משני עברי המי־תרט כמו בכל ימי־השנה.

★ ★ ★

את האווירה הטובה הביא הביתה אריק, הבכור שלי, כבר ביום האחרון ללימודים. בערב, כשבעלי חזר הביתה, הציג לפניו אריק בגאווה את תעודת סוף־השלישי. עוזי התחיל לשאול למה זה ככה, וזה ככה, ופה ירדת, ופה עליית. אז אריק, השד הקטן, ענה לו: „אתה יודע, אבא, אתה מזכיר לי את הבדיחה ההיא על הילד שהביא הביתה תעודה עם הכל לא־מספיק, רק בוימרה טוב־מאוד. אז כשאביו עבר על כל הלא־מספיקים, הוא לא אמר כלום. אבל כשהוא הגיע לטוב־מאוד, הוא התרגז והכניס לילד סטירה: „ארטיסט, הוא צעק על הילד. הכל אצלך לא־מספיק — ולך עוד מתחשק לשיר!“

סוב, אז עוזי הבין את הרמז. החופש התחיל ברגל ימין — ונמשך כמה. נכון, אמנם רוני ואריק, שהם הגדולים, כבר מתביישים להתבטא בחופשיות. אבל דנה הקטנה השתפכה ללא־הרף בגילוילב. בוקר אחד היא הכריזה פתאום בארוחת־

הבוקר: „אמא, איזה מזל שהולדת דווקא אותי. ככה אני יכולה לראות אותך כל יום. איך הייתי רואה אותך ככה, אם אמא אחרת הייתה מולידה אותי?“

ויום אחר היא התרפקה עלי — ככה, שתם ללא סיבה — ליטפה את לחיי, וי התאמצה נורא למצוא בשבילי איזו מחד

ניצב